

БАБА ТОНКА

— Смахната жена! Вмѣсто да се почерни, да се затжжи, като майка, тя прибира момчетиитѣ на града да ги пои и черпи.

— Че не стига туй, ами и гайда докарали да имѣ свирѣ.

— Не мирясва, пустата му жена. Стара баба, а пѣкъ вижѣ я, на момитѣ пей дава. Мжжѣ погребѣ, синѣ погребѣ, други изпрати на заточение, трети кой-знай-къде се вѣтрѣе немилѣ, недрагѣ, останала е сама кукувица и пакѣ...

Месецѣтѣ гладѣкъ и червенѣ, като препечена рѣжена пита, се подава иззадѣ баиритѣ. Сякашѣ дѣдо Господѣ се е скрилѣ задѣ Срѣбчето и отѣ тамѣ го е тѣркулналѣ по небето. Лекѣ, хладенѣ лѣхѣ безшумно пѣлзи по брѣга и милва листата на салкѣмитѣ. Нѣколко жени сж насѣдали предѣ една пжтна порта и одумватѣ баба Тонка.

Каква имѣ е работата на женитѣ предѣ портитѣ? Да одумватѣ.

Прозорцитѣ у бабини Тонкини свѣтватѣ. Преди да се разгори фитилѣтѣ на лампата, една чеврѣста ржка оправа пердетата.

Женитѣ предѣ портитѣ ахватѣ. Жегва ги нѣщо. Докривява имѣ, че нѣма да могатѣ да виждатѣ какво става вжтре. А би било интересно; биха могли сетне цѣла седмица да си приказватѣ!